

Kronieken september 2015

De eerste Effataviering van september is er op 05/09. Het is nog niet de startviering, dat is pas volgende week. Het welkom van Frans C is er niet minder hartelijk om: wij komen hier samen om elkaar te ontmoeten en God te spreken. Chris gaat voor in de homilie.

Vandaag (Marcus 7, 31-37) gaat het over het onvermogen om te communiceren. Gaat het gewoon om de genezing van een doofstomme of zit er een symboliek achter en moeten we vooral letten op 'Effata, ga open!' (Lees het boek van Roger Lenaers 'Jezus van Nazaret, een mens als wij?')

We leven in een tijd van overvloedige communicatiemiddelen, maar spreken we goed, luisteren we wel: er zijn toch zoveel eenzame mensen ..., soms zijn er die veel spreken en toch ook kwetsen! Er zijn ook mensen die eerder stom dan doof zijn, die zien dat sommige mensen allerlei met de mond belijden, maar niet zelf er naar leven. Zo wordt je eenzaam, onaanraakbaar, verward. Men zegt dat Jezus sprak met de mensen, dat hij ziet en hoort wat er mis gaat, maar hij wordt monddood gemaakt.

Gemeenschap maken veronderstelt echter dat we ons laten raken door elkaar, door te spreken over wat je bezielt, wie je bezielt en vooral te luisteren naar elkaar zodat er ruimte komt voor ieders persoonlijk verhaal. Dat lukt wel niet altijd, ook niet in deze Effatagemeenschap, maar als het lukt, gaat de steppe bloeien!

Dan delen we brood en drinken we van de beker, om hem te gedenken, om hem te ontmoeten.

Wij bidden voor de vele vluchtelingen, dat er een goede oplossing gevonden wordt om hun probleem op te lossen en om het anders zijn van de anderen beter te aanvaarden en onszelf niet op de eerste plaats te zetten: Effata te worden, voor vrede door wereldleiders met open ogen: "Stop de oorlog!", voor de gebeden van mensen met een beperking, en voor de pas overleden moeder van Tom V.

En er is natuurlijk (!) koffie en tijd nadien.

Voor enkele maanden overleed de vader van Tom V na een lange ziekte, vandaag 09/09 zingen we in dezelfde Onze-Lieve-Vrouw en Sint-Jankerk in Bachte-Maria-Leerne **de verrijzenisviering voor de moeder van Tom V**, die enkele dagen geleden plots gestorven is. Met wat hulp van Annette en Ignace geraak ik er ook: Tom en Sylvie zijn het mij waard! Misschien is op het einde van de vakantie het koor inderdaad een 'zootje ongeregeld', maar we doen ons uiterste best om wat er te zingen valt, goed uit te brengen, onder de leiding van Hilde (die ik meer en meer bewonder!) en Marijn die magistraal op de piano speelt.

En we worden vrede, steun en bemoediging toegewenst, en zachtjes wordt die zeer actieve vrouw toevertrouwd aan elkaar en aan de dankbaarheid die ze kende. Tom herinnert haar met kaarten: een kaart voor de boerinnenbond, waar ze vrouwen nodig maakte, een kaart als gids, een kaart voor kruiden en haar tuin, een kaart voor het kaarten, waarbij ze met iedereen kon praten, en een laatste kaart voor haar kranigheid (haar *courreuzje in het dialect!*).

Ze was een sterke vrouw, uniek, die respect verdient, die geen schatten op aarde verzamelde, die wist dat elke dag zijn eigenheid heeft. Ze was niet gekend om haar sterkte of haar titels, of haar macht, maar voor haar geloof, liefde en rechtvaardigheid en wij vragen haar steun!

Vandaag zitten wij hier rond de tafel van de vriendschap, die een teken is van verbondenheid, uit dank voor die vrouw, uit dank voor al wat ze deed. Samen met een priester die haar eert... en mij zo aan Guido doet denken ...

We sluiten af met het 'Lied van de opstanding' (De steppe zal bloeien) en de gedachte dat "*altijd mensen naar de weg hebben gezocht. Toen kwam die man: ik ben de weg naar Hem!*"

Vroeger ging Guido voor in de **startviering van het O.C. Br. Ebergiste**. Dit jaar wordt voor deze viering op **11/09** beroep gedaan op het Effatakoor. Bart P die ons begeleidt op zijn gitaar is aangenaam verrast door zoveel koorleden. Wij zingen wat er gevraagd is: eenvoudige liederen, aangepast aan het speciale publiek. We luisteren naar een verhaal over een kangoeroe die leerde springen, naar het verhaal van Zacheüs in zijn boom, met een priester die ons kent (uit De Pinte)

en die duidelijk het goede spoor volgt, want hij vergeet niemand, ook Guido niet. Het thema van de viering: 'Spring, spring, spring de wereld in' wordt nog eens duidelijk gemaakt door de pastoraal verantwoordelijke Monique, de algemeen directeur An en de pedagogisch directeur Tine.

Wij eindigen met een lied dat Bart een nieuwe tekst heeft gegeven en dat over springen gaat: soms moet je in het leven wel eens durven springen! Dan zijn er frietjes met kippenfrikadellen (?). Dezelfde engelen hebben mij gevoerd naar Vurste ... en terug thuis gebracht.

's Avonds op 11/09 is er koorrepetitie. Er zijn enkele nieuwe gezichten want we oefenen met Hilde al voor de Christmas Carols: er is repetitie in de zaal tot 21.00 uur en dan wordt er geoefend met orkest. Eerst oefenen we verder op het vierstemmige lied 57 en op de andere liederen voor de viering van morgen. Dan Christmas Carols: lied 144 Ding-dong. We oefenen afzonderlijk en dan: "Geeft er een lap op!" Maar 'Hosanna' mag niet 'Hozaaanna' worden en al die 'o-tjes' moeten niet afzonderlijk gezongen worden! Dan oefenen we verder op liederen 401 en 403, ook in de kapel en een beetje meer op tempo!

12/09: Effataviering: Startviering. Vooraf komt de meditatiegroep bijeen, maar Walter VW zal zijn doordenkertje van Meditatief 208 pas begin oktober doorsturen.

Aan het koor is gevraagd om telkens op de Gevi een half uurtje vroeger te zijn (om 18.00 uur) om de liederen in te zingen met het orkest, nu versterkt met een klarinet. In de verwelcoming wordt natuurlijk verwezen naar de verrijzenisviering van de moeder van Tom V, een beklievende confrontatie met loslaten. Natuurlijk wordt ook verwezen naar de startviering in Vurste, waar Guido voorganger was en waar wij onze misdienaars hebben ontmoet. Als aandenken, met het thema: 'springen', was er een veer, die op het graf van Guido zal geplaatst worden, om letterlijk op zijn graf te springen!

Walter VW en pater Andreas gaan voor: de wandeltocht naar Jeruzalem is begonnen. Dat is allemaal geschreven voor christenen die niet van joodse origine zijn, die ook als het slecht gaat, de weg niet mogen verliezen (Marcus 8, 27-35). Walter spreekt over de Voskenslaan, waar de werken vorderen. Wat vind jij van die werken? Wat vind je er echt van? Wat denk je ervan met je hart?

Jezus doet hetzelfde en hij doet Petrus spreken vanuit zijn hart! Zo ontdekt Petrus dat God liefde is. Jezus wil dat idee doorgeven aan de grote menigte: laat angst en begeerte los, als je je leven wil redden, zal je het verliezen, denk met je hart! Ook Effata is gefascineerd door dezelfde weg, dezelfde vuurtoren, op weg naar uitvoerige verlossing! Pater Andreas heeft daarvoor zelf een lied gemaakt en hij zingt het voor ons.

Wij breken brood en delen wijn, zoals Jezus ons dat heeft gevraagd, maar wij bidden ook: dankbaar voor alle stappen, voor het terug hier kunnen zijn, voor echte vriendschap, voor alle mooie momenten en voor het bouwen aan een vertrouwen in een toekomst. Voor overledenen, voor alle vluchtelingen, ook voor hen die hun doel niet halen, voor een van de onzen die geopereerd is, voor hen die maar af en toe kunnen komen.

Het is startviering, dus is er een aandenken: een postpakket vol vrolijkheid, vol vreugde, voorgesteld door Lut.

19/09 Effataviering. Gerrit verwelkomt: het is het begin van de vredesweek! Bernadette en Mia gaan voor, we gaan verder op stap met Jezus en zijn vrienden.

Bernadette vraagt Simon bij haar, ze kijken samen naar de Bijbel zoals Jezus, die kinderen bij hem vroeg. Maar dat was niet algemeen zo: kinderen van minder dan 12 jaar telden niet mee, werden beschouwd als zwak, niet van tel. Maar Jezus neemt een kind als voorbeeld!

Stef leest het evangelie (Marcus 9, 30-37). We gaan de weg dus op die Jezus nam, nu eens met succes, dan weer zonder succes over Galilea, naar Jeruzalem. Een wereld van verschil: Galilea een wereld van gewone mensen: Jezus heeft er toenemend succes; Jeruzalem, een centrum van het officiële jodendom, verwaand: zijn leerlingen beginnen te twifelen. Dan komt de vraag: "*Waar hebt gij over gesproken?*" Zij krijgen rode kaken, ze kunnen toch moeilijk zeggen dat ze over de

pronostiek hebben gesproken! Neen, ze hebben gesproken over wie er het dichtst bij Jezus mocht zitten! Dan plaatst Jezus een kind in hun midden en hij zegt: zo moet jullie leven zijn, elkaar dienen!

Een kind is niet zelfredzaam, het telt niet mee. Maar Jezus zegt: wordt klein met de kleinen. Dienstbaarheid is dus de kern van Jezus boodschap! We moeten zoals Jezus geloven in kleine mensen, we moeten dienaar van allen zijn, elk in zijn omgeving! Als je kiest voor anderen, dan win je meer dan je verliest, word je een beter mens.

Wij hebben gebeden dat het bezoek van onze bisschoppen aan het Oosten, een sterk teken zou mogen zijn en we hebben gebeden voor die vluchtelingen die op zoek zijn naar een leven zonder angst.

Binnenkort komt Eric Gruloos op bezoek en kunnen we kijken naar de film 'Burden of Peace', een film over corruptie en macht.

Alle repetities van het koor, en er zullen er vanaf nu héél regelmatig zijn (een viertal in oktober) staan in het licht van de voorbereiding van het concert 'Christmas Carols'. Meestal hebben die repetities, met of zonder orkest, hetzelfde stramien: eerst oefenen de mannen in de kapel met Hilde en de vrouwen in de Effatazaal met Ilse, om dan samen te zingen. Het gaat steeds beter! Zo is er de speciale **koornamiddag op zondag 20/09** en **een repetitie op 25/09** met speciale aandacht voor liederen 404 en 405, die we wel iets gearticuleerder moeten zingen. En zachter zingen, anders krijgt die kleine, angst dat hij 'toeken' zal krijgen. Liederer zijn gekozen, het schema ligt bijna vast, Alain heeft een reeks melodieën opgenomen en verdeeld, Hugo en Magda hebben er voor gezorgd dat wij zingklare partituren hebben. Joy to the world!

26/09 Laatste Effataviering voor september! Bernadette verwelkomt: buiten schijnt de zon en hierbinnen zijn we weer bijeen! Frans C en Chris VL gaan voor. Wij zingen lied 129, 'De wereld is een toverbal'. Maar wat is een toverbal eigenlijk? Een snoep in de vorm van een bol en als je er op zuigt dan verandert die van kleur!

Vandaag gaat het verder (Marcus 9, 38-43.45.47-48): de mens is gemaakt om elkaar te helpen, goed te doen, door te zorgen voor de zwakken. Dan komt er een tekst van handen, voeten, ogen, veel te zwaarwegend voor mij! Daar hebben we een toverbal bij nodig! Het zwartwitbeeld vernietigt het beeld van een liefdevolle God! Of is het slechts een beeld, weliswaar schrikwekkend, maar welke kleur komt daarna? Wat we doen of zien staat soms goede dingen in de weg, we moeten dus positieve keuzes maken! De nadruk ligt niet op het negatieve (afhakken) maar kijk naar het positieve, doe het kwade niet! Radicaal mag je dus zijn, om Gods rijk op aarde te helpen brengen.

Luister dus met open oren naar wie spreekt, om hem te verstaan in een open weg, die echt leven geeft. We hebben altijd de keuze: leef. Maar alleen lukt dat niet, we hebben steun nodig van elkaar, we mogen vertrouwen hebben!

Wij hebben brood gedeeld, elkaar alles vergeven, gebeden en gedankt. Gedankt voor het bezoek aan Wittem om er de spiritualiteit van de redemptoristen beter te leren kennen, wij hebben gedankt voor een nieuwgeborene, wij hebben gebeden voor iemand die overleden is aan ALS en om steun voor haar man die zolang voor haar heeft gezorgd. Wij hebben gebeden voor de studenten die pas begonnen zijn.

Bernadette legt bij de mededelingen de nadruk op de bijkomende repetities van het koor en de film die zal vertoond worden. Vergeet de leesclub niet!

De eerste maand is voorbij, een gekke herfstmaand, met teveel kou en te weinig warmte, maar Effata leeft! De lila anemonen x hybriden voor mijn raam bloeien overdadig!

Wouter, maandag 28 september 2015